

el nunut *instruments musicals*

Aquesta secció de Miqui Giménez, músic, cantant i expert en talles d'instruments musicals, mostra pas a pas la manera de fer instruments de picar, rascar i bufar d'una manera senzilla, amb materials quotidians, de rebuig i econòmics.

material

- ⊗ Canya
- ⊗ Paper de fumar
- ⊗ Goma elàstic

eines

- ⊗ Serra de marqueteria o de metall
- ⊗ Ganivet
- ⊗ Paper de vidre

consells

- ⊗ Guardeu les escobres de canya. La mida de la canya és ideal per fer instruments.
- ⊗ El nunut es pot fer sencer a partir dels tres anys, però cal l'ajuda d'un adult per construir-lo.

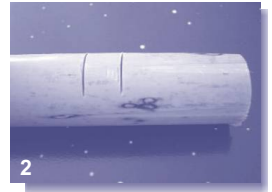
Secció elaborada per:
Miqui Giménez

1. Necessitem un tros de canya d'uns 15 cm de llargada i d'un diàmetre exterior d'uns 20 a 25 mm.

2. A uns 20 mm d'indels extrems, fem dos talls paral·lels no massa profunds, perpendiculars a l'obra, de tal manera que quedi uns 5 mm entre ells.

3. Posem la fulla del ganivet en un dels talls i si l'indem fem saltar el trosset de canya que hi ha entre els dos talls. Ens queda una obertura que utilitzarem per cantar.

4. Podem tancar la canya, sobretot als extrems i l'obertura per evitar estelles.

5 i 6. Al extrem més proper de l'obertura hi posem el paper de fumar i l'aguantem amb una goma elàstica.

6

utilització musical

⊗ Si cantem a través de l'obertura, farem vibrar el paper i sonarà l'instrument. Podem acompanyar l'instrument cantant tot tipus de melodies o crear sons originals.

en plena commoció cerebral disparant-li dues vegades a poca distància amb una Colt 38. Les bales van ferir Salvador a l'espatlla i a la maxil·lar esquerra.

La sentència que el gener de 1974 va condemnar a pena de mort Puig Antich, àlies el *Metge*, estava plena d'irregularitats, ja que el Tribunal del consell de guerra no va acceptar les declaracions de Barjau per sí i els seus companys del Clínic (Esquerria, Ojeda i Pilach). Tampoc va acceptar les proves psiquiàtriques, malgrat que estava certificat mèdicament que Puig Antich patia "una certa obnubilació", i tampoc no va permetre les proves de balística de l'encza ni aclarir t'roieig. El tribunal d'aquell consell de guerra només va tenir en compte les declaracions de F. X. Garriga, molt poc fiables ja que es van practicar sota tortura, i els informes dels forenses que contradien a versió que Barjau havia explicat a Arau i Caminal. Segons Barjau, el cos presentava més de cinc impactes, no tres com van certificar els forenses. D'altra banda, el Tribunal no va tenir en compte la desaparició de les pistoles i els casquets de la BPS, el grup especial creat per desarticular el MIL. En canvi sabien perfectament que Puig Antich va utilitzar una Astra de 9 mm llarg per disparar. De ben

segur que aquestes misterioses irregularitats tenien un objectiu ben clar, condemnar només Salvador per la mort d'Anguas per no comprometre alguns policies que també havien disparat cap a ell. Encara avui, al tercer graó del potal, es pot apreciar un orifici de bala restat del foc creuat de més trenta-tres anys.

La transició pactada no ha estat satisfactòria per a totes les parts implicades. Avui, són moltes encara les persones afins del règim que perduren en als càrrecs.

Caminal, en declaracions fetes a l'*Avui*, desitja que la possible revisió del cas serveixi per "l'anul·labilitat del procés i de les dues sentències, a rehabilitació de la persona del Salvador Puig Antich, a restabliment de la veritat i la declaració de la seva total innocència". Però exceptuant el fet de donar satisfacció a la família, que té tot el dret de restituir a dignitat i memòria de Salvador, és alguna nicidència aconseguir aquesta revisió actual-

ment? La transició pactada no ha estat satisfactòria per a totes les parts implicades. Avui, són moltes encara les persones afins al règim que perduren en als càrrecs, com a professionals o bé com a membres de base. La dictadura franquista, malgrat la seva aparent dissolució, perdura inexorablement a través del silenci. Per tant, davant els cants immobilistes de la dreta, avui és ple sentit revisar tots els processos d'aquell trist període, com el de Puig Antich, Joan Peiró, Julián Grimau, Francisco Granado, Joaquín Delgado, Enrique Ruano o Rafael Guijarro Moreo, així com els tant milers de persones executades injustament amb mínimes garanties de defensa. Si més no, la revisió pot servir per reconèixer la innocència de Puig Antich malgrat que no es pugui incriminar ni el membre de la BPS, ni el del Consell de Ministres que va tirar endavant l'*enterado*, ni l'advocat vocal del tribunal del consell de guerra, Carlos Rey González, que gaudeixen d'amnistia. La resta d'implicats, com el dictador Franco o el botx Antonio López, ja són morts. ✍

Maria Salicrú-Malts